

40

Übersetzung aus dem Ungarischen

Eidesstattliche Versicherung

Unterzeichneter István /Stefan/ T i l l i geb. in Noszlop /Komitat Veszprém, Ungarn/ am 3. Februar 1897, zurzeit wohnhaft in Esztergom, Rudas László utca 23, nachdem mir der Sinn und die rechtliche Bedeutung des eidesstattlichen Versicherung erklärt wurde, sage ich an Eides statt folgendes aus:

In den Jahren 1922 - 1951 leistete ich im Esztergomer Polizeipräsidium Dienst. 1944 hatte ich den Rang eines Oberstabsfeldwebels inne.

Als es damals zur Deportation der jüdischen Ehegatten christlicher Personen und deren als Juden geltenden Kinder kam, wurde ich auch mit dem Zusammentreiben und der Begleitung der zu deportierenden Personen beauftragt. Da bei dieser Gelegenheit aus Esztergom nur etwa 60 bis 80 Personen deportiert wurden, wurde für sie kein Sonderzug eingesetzt, sondern sie wurden in einem, dem fahrplanmässigen Zug angeschlossenen Sonderwaggon untergebracht. Ich bin als ihr Begleiter in demselben Waggon über Székesfehérvár ganz bis Kecskemét mitgefahren, dort wurden sie alle in den nach Auschwitz fahrenden Zug umgeleitet. So kann ich auf Grund meiner eigenen Wahrnehmungen bestätigen, dass die aus Esztergom deportierten Verfolgten, und solcherweise auch die obengenannten Deportierten keiner Durchsuchung unterworfen wurden und demzufolge ihr aus Esztergom mitgenommenes Gepäck in Kecskemét zum Zeitpunkt ihrer Unterbringung in dem Deportiertenzug noch unversehrt vorhanden war.

Ich kann mich noch gut daran erinnern, dass auch die beiden Kinder der Esztergomer Einwohnerin Frau Imre Tauber /wohnhaft in Zalka Máté u. 71/: der 12-jährige Imre /Emmerich/ Tauber und die 10-jährige Magdolna /Magdalene/ Tauber sich unter den Mitgliedern der erwähnten Gruppe befanden. Daran kann ich mich noch erinnern, da Frau Imre Tauber, die Mutter der Kinder - die mir seit langem schon bekannt war - mich beim Abholen der Kinder eindringlich gebeten hat, auf ihre Kinder und deren Gepäck aufzupassen solange ich mit ihnen zusammen bin. Dies geschah auch. Ich kann mich noch genau daran besinnen, dass ich die Kinder zuletzt gesprochen habe, als sie in Kecskemét in dem Deportierungszug untergebracht wurden und sie mir noch versicherten, dass sie alle ihre Sachen noch haben. Das war auch darum wichtig, da ihre Mutter mir noch in Esztergom vertraulich darüber berichtete, dass im Gepäck der Kinder Schmauck und Goldmünzen versteckt sind zu dem Zweck, dass sie sich im Notfalle Lebensmittel oder Kleider beschaffen können.

Ich erkläre nochmals, dass obige Versicherung wahr ist und ich bereit bin, diese vor Gericht oder vor jedweder Behörde zu bestätigen.

E s z t e r g o m ²⁸, April 1970.

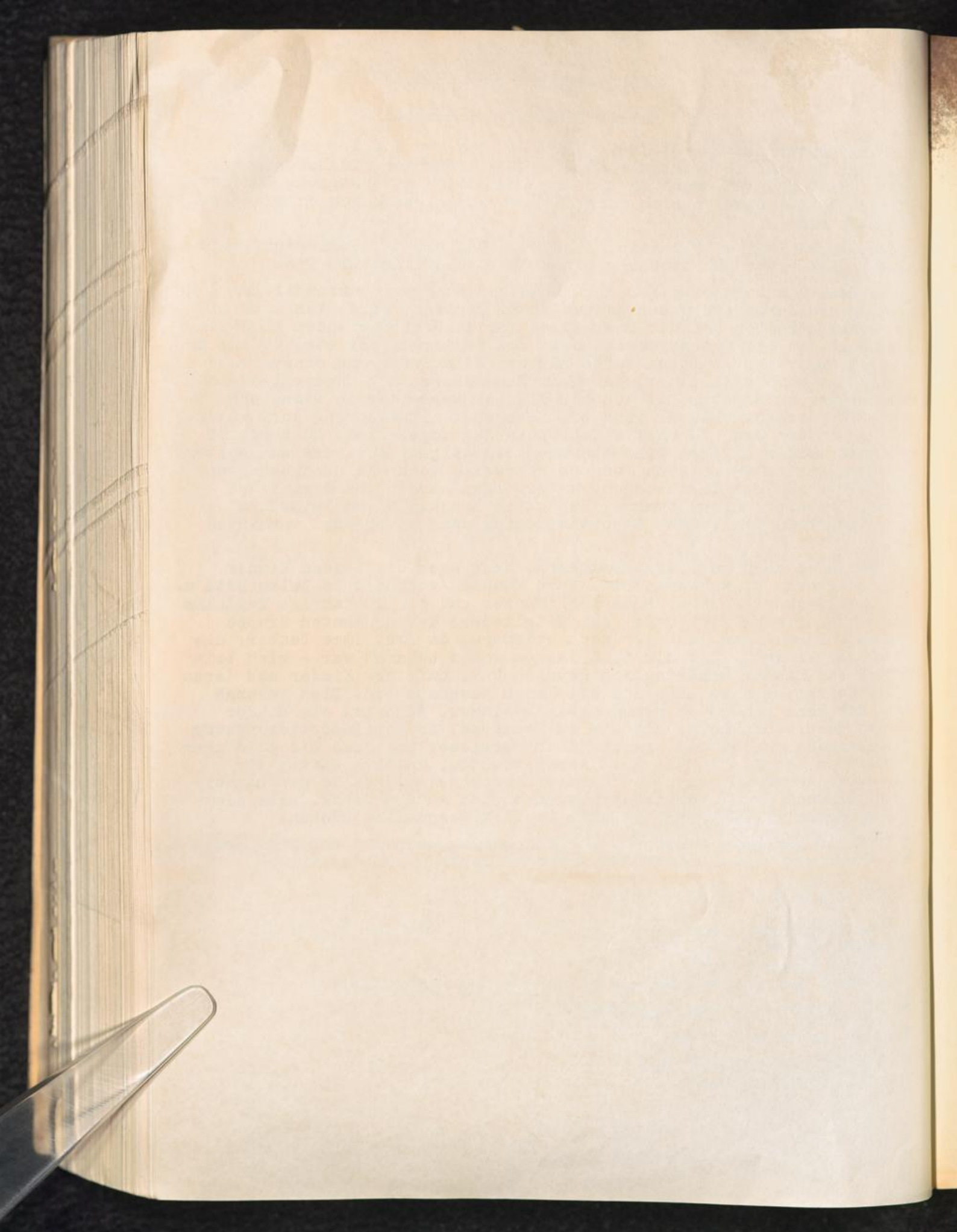
Für die Richtigkeit der Unterschrift: /István Tili e.h./
Esztergom, am 28. April 1970
Gábor Szigeti e.h.

Rundstempel der Israelitischen Kultusgemeinde Esztergom.

FÜR DIE RICHTIGKEIT DER ÜBERSETZUNG: _ _
Budapest, am 4. Mai 1970

ALLGEMEINE WERTVERKEHRS-BANK
AKTIENGESELLSCHAFT

Lieber

Eskühelyetti nyilatkozat

=====

Alulirott Tili István nyugdíjas, született Noszlop /Veszprém m./ Magyarország, 1897. február 3., jelenleg Esztergom, Rudas László utca 23. szám alatti lakos, miután nekem az eskühelyetti nyilatkozat értelmét és jogi jelentőségét megmagyarázták, ezennel eskü helyett az alábbiakat jelentem ki:

1922-től 1951-ig az Esztergomi Rendőrfőkapitányságon teljesítettem szolgálatot. 1944-ben rendőrfőtörzsőrmesteri rangban voltam.

Amikor a keresztény személyek zsidóvallású házastársainak és zsidónak tekintendő gyermekeinek deportálására került sor Esztergomban, engem is kijelöltek a deportálandó személyek összeszedésére és kíséretére. Minthogy ez alkalommal Esztergomból csak mintegy 60-80 személy került deportálásra, részükre nem indítottak külön vonatot, hanem az egyik menetrendszerű vonathoz csatolt külön vasuti kocsi-ban helyezték el őket. Én, mint kísérő, ugyanebben a vas-úti kocsiban utaztam Székesfehérváron keresztül, egészen Kecskemétiig, ahol valamennyiüket az onnan Auschwitzba induló vonatba rakták. Így közvetlen személyes észlelésem alapján tanusíthatom, hogy az Esztergomból deportált ül-dözöttek, így a fent említett deportáltak sem, soha semmi-féle motozásnak alávetve nem lettek és, hogy az Esztergom-ból magukkal vitt csomagjaik még Kecskeméten is, a depor-táló vonatba történt elhelyezésük időpontjában érintetlenül megvoltak.

Arra is jól emlékszem, hogy az említett csoport tagjai közt volt Tauber Imréné esztergomi /Zalka Máté u. 71.sz./ lakos két gyermeke, a 12 éves Tauber Imre és a 10 éves Tauber Magdolna is. Erre különösen azért emlékszem, mert a gyermekek elvitelekor Tauber Imréné, akit hosszú idő óta személyesen is ismertem, nyomatékosan megkért, hogy ameddig velük vagyok, vigyázzak gyermekeire és azok csomag-jaira. Ez meg is történt. Határozottan emlékszem arra is, hogy a gyermekekkel akkor beszéltem utoljára, amikor őket Kecskeméten a deportáló vonatra elhelyezték és, hogy ezek ekkor közölték velem, hogy minden holmijuk megvan. Ez azért is lényeges volt, mert Esztergomból való elvitelük alkalmával édesanyjuk bizalmasan elmondta nekem, hogy a gyermekek csomagjaiban ékszerek és aranypénzek vannak el-rejtve abból a célból, hogy szükség esetén azok ellenében élelmet vagy ruházatot szerezhessenek maguknak.

Fenti nyilatkozat tartalma igaz és én hajlandó vagyok azt bíróság vagy bármely hatóság előtt megerősíteni.

Esztergom, 1970. április 28

Tili István
/Tili István/

Az aláírás hitelesül:
Esztergom, 1970. április 28

